

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.463 van 12 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X
X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 14 november 2008 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij bijgestaan door advocaat D. VAN EENO en van advocaat D. VAN EENOO, die verschijnt voor tweede en derde verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing in hoofde van Ion HASAN luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U, een Moldaafs staatsburger, vroeg in januari 2002 voor de eerste maal asiel aan in België. In juli 2002 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 16 januari 2008 vroeg u voor de tweede maal asiel aan in België.

U verklaart dat de tijdens uw eerste asielaanvraag aangehaalde problemen nog steeds actueel zijn.

U verklaart dat u de Moldaafse autoriteiten vreest omdat ze denken dat u de leider was van de bezetting van het huis van afgevaardigden in 2001.

U heeft eveneens schrik voor uw collega's van de veteranenorganisatie "Uniunea participantilor la conflictul militar (1991-1992) din republica Moldova" waarvan u lid was. U vreest dat ze u als een verrader zullen beschouwen.

Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u de volgende overtuigingsstukken voor : het antwoord dd. 09/07/2001 van het parket m.b.t. uw aanhouding in april 2001, een brief dd. 07/05/2002 van de Fraternity organisatie, uw identiteitskaart, een brief van senator Dedecker, een map met informatie en een CD-rom over de bezetting van het huis van afgevaardigden.

B. Motivering

Er moet worden vastgesteld dat u zich voor uw tweede asielaanvraag baseert op dezelfde asielmotieven als bij uw eerste asielaanvraag.

U verklaart (CGVS II p. 11) dat u nog steeds de Moldaafse autoriteiten vreest omdat ze denken dat u de leider was van de bezetting van het huis van afgevaardigden in 2001.

Ter ondersteuning hiervan legt u het antwoord dd. 09/07/2001 van het parket m.b.t. uw aanhouding in april 2001 voor en een brief dd. 07/05/2002 van de Fraternity organisatie die stelt dat u problemen kende in Moldavië.

Deze elementen zijn echter een gevolg van de problemen die u aanhaalde tijdens uw eerste asielaanvraag.

In het kader van uw eerste asielaanvraag werden deze feiten onderzocht door het Commissariaat-generaal en kreeg u een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen in verband met uw vluchtmotieven. Ook de Vaste Beroepscommissie weigerde u de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling omdat de door het Commissariaat-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden niet werden weerlegd.

Tijdens uw tweede asielaanvraag werd er uw reactie gevraagd op de vastgestelde tegenstrijdigheden in het kader van uw eerste asielaanvraag. U stelt (CGVS II p. 7) louter dat u zich toen misschien niet juist heeft uitgedrukt, hetgeen geen afdoende uitleg is voor de belangrijke tegenstrijdigheden tussen uw diverse verklaringen die tijdens uw eerste asielaanvraag werden vastgesteld.

Aangezien de in het kader van uw tweede asielaanvraag nieuw aangebrachte elementen voortvloeien uit de eerder door u aangehaalde problemen die tijdens uw eerste asielaanvraag werden beoordeeld als zijnde bedrieglijk, zijn deze nieuwe elementen niet van die aard om de eerdere appreciatie van uw asielrelaas in een ander daglicht te plaatsen.

Temeer daar u tijdens uw tweede asielaanvraag wederom tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot uw vluchtmotieven.

Zo stelde u in het kader van uw eerste asielaanvraag (CGVS I p. 7) dat het parket n.a.v. uw aanhouding in april 2001 in zijn schriftelijk antwoord niet toegaf dat u was gearresteerd.

Tijdens uw tweede asielaanvraag (CGVS II p. 8) legt u het bovenvermelde schriftelijk antwoord van het parket m.b.t. uw aanhouding in april 2001 voor. U verklaart dat u dit document ontvangen heeft toen u nog in Moldavië verbleef.

Uit dit schriftelijk antwoord van het parket blijkt echter dat, in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag, het parket toegeeft dat u op 18 april 2001 door de politie werd mishandeld en zonder geldige reden werd opgesloten.

Aangezien uw verklaringen tijdens uw eerste asielaanvraag manifest tegenstrijdig zijn met de inhoud van dit document wordt uw oprechtheid verder ondermijnd en kan er eveneens worden getwijfeld aan de authenticiteit van dit door u voorgelegde document van het parket.

Wat betreft het andere document dat u met betrekking tot uw persoonlijke problemen neerlegde, nl. de brief dd. 07/05/2002 van de Fraternity organisatie, dienen een aantal eigenaardigheden te worden opgemerkt.

Zo stelt u (CGVS II p. 2) dat dit document u begin vorig jaar in België werd toegestuurd door uw vriend (P.). U stelt dat dit document in uw appartement in Chisinau lag waar uw vriend binnen kon.

Het is eigenaardig dat u deze brief die u in mei 2002 werd toegestuurd pas zes jaar later voor het Commissariaat-generaal kan voorleggen.

Op de brief staat ook geschreven "België - Brussel". U verklaart (CGVS II p. 4) dat deze tekst werd vermeld omdat u in België verblijft.

Uit de beslissing van de Vaste Beroepscommissie dd. 30/10/2002 blijkt echter dat u tot op de dag van uw gehoor van 2 oktober 2002 geen enkele poging had ondernomen om u te informeren bij uw vroegere medestanders over een actuele stand van zaken.

Het is bijgevolg zeer eigenaardig dat deze veteranenorganisatie, waar u overigens geen lid van was, in mei 2002 reeds meldde dat u zich in België bevond.

Gelet op deze vaststellingen, en gelet op de bovenvermelde vaststelling waarbij er kan worden getwijfeld aan de authenticiteit van het document van het parket dat u voorlegt, beschikt deze brief over onvoldoende bewijskracht om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen.

Eveneens stelde u tijdens uw eerste asielaanvraag (CGVS I p. 7) dat u in mei 2001, na uw vijftien dagen durende opsluiting, samen met de voorzitter van de veteranenorganisatie klacht indiende bij het parket.

In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaart u echter (CGVS II p. 8) dat u er toen alleen klacht indiende.

Verder haalt u tijdens uw tweede asielaanvraag aan (CGVS II p. 11-12) dat u schrik heeft voor uw collega's van de veteranenorganisatie "Uniunea participantilor la conflictul militar (1991-1992) din republica Moldova" waarvan u lid was. U vreest dat ze u als een verrader zullen beschouwen omdat de Moldaafse overheid een appartement op uw naam had gezet waardoor de leden dachten dat u akkoord ging met de autoriteiten.

U verklaart dat toen u nog in Moldavië was uw vrouw telefonische bedreigingen kreeg van leden van uw organisatie omdat u dit appartement zou hebben gekregen. U haalt geen verdere motieven aan waarom u door uw medeleden zou worden gevisieerd.

Aangezien deze feiten echter dateren van voor uw eerste asielaanvraag kan niet worden aanvaard dat u er geen melding van maakte tijdens uw eerste asielaanvraag, waardoor de ernst van uw beweerde vrees hieromtrent, en de geloofwaardigheid van deze verklaringen, wordt ondermijnd.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u aangebrachte overtuigingsstukken kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens.

De brief van senator Dedecker verwijst naar (V.M.). U verklaart (CGVS II p. 3) dat u deze persoon niet kent maar dat hij onderzoek heeft verricht naar uw problemen. Ter ondersteuning hiervan legt u een map met informatie en een CD-rom over de bezetting van het huis van afgevaardigden neer.

Het is dan ook opmerkelijk dat u verklaart (CGVS II p. 2-3) dat deze map enkel informatie bevat betreffende de algemene situatie inzake de bezetting van het huis van afgevaardigden en er geen melding wordt gemaakt van uw persoonlijke problemen. Temeer, daar (V.M.) in een fax dd. 25/10/2007 gericht aan senator Dedecker uw vluchtmotieven samenvat, zou men ook mogen verwachten dat hij in zijn dossier over u gedetailleerd op uw persoonlijke problemen ingaat en bewijsstukken hieromtrent aanbrengt.

Opvallend is ook dat (V.M.) in zijn fax dd. 25/10/2007 meldt dat u tweemaal werd gearresteerd en elke keer voor 15 dagen werd vastgehouden (alhoewel Dhr. (M.) taalfouten maakt komt deze bewering duidelijk naar voren).

Dit valt niet te rijmen met uw verklaringen (CGVS I p. 6 & 10) dat u de eerste maal 15 dagen en de tweede maal 3 dagen werd vastgehouden.

Aldus wordt uw bewering dat Dhr. (M.) op de hoogte is van uw problemen ondermijnd. Omwille van deze vaststellingen kunnen ook deze overtuigingsstukken de bovenstaande conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Verzoekers betwisten in hun verzoekschrift van 14 november 2008 de motivering van de bestreden beslissing en voeren aldus de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers laten gelden dat de Commissaris-generaal zich steunt op een foutieve vertaling van het schriftelijke antwoord van de procureur. Volgens hen schreef de procureur enkel dat hij de klacht van de heer Hasan volgens dewelke hij op 18 april 2001 zou zijn mishandeld en opgesloten, heeft onderzocht en ongegrond heeft bevonden zodat dit antwoord volgens hen bijgevolg overeenstemt met de verklaringen van eerste verzoeker.

Verzoekers vinden eveneens dat de authenticiteit van het attest van de heer P. van de organisatie "Fraternity" niet in twijfel mag worden getrokken omdat het niet werd voorgelegd bij de Vaste Beroepscommissie. Verzoeker kwam pas in het bezit van dit attest na de terechtzitting bij de Vaste Beroepscommissie. Hij verklaarde in 2002 duidelijk dat hij zijn contactpersonen in Moldavië niet kon bereiken.

Verzoeker wijst er nog op dat hij in 2002 verklaarde dat zijn eigen organisatie hem als een verrader beschouwt. Hij diende zich dus te wenden "tot zijn vrienden die behoorden tot een andere organisatie". Verzoeker verklaart dat hij dit attest opvroeg vanuit België zodat de vermelding "België-Brussel" niet bevreemdend is.

Ook wordt aangevoerd dat de Commissaris-generaal een ernstige appreciatiefout heeft begaan door te stellen dat verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag, geen melding heeft gemaakt van het feit dat de overheid hem een appartement had aangeboden waardoor hij door zijn eigen organisatie werd gewantrouwd. Tijdens de gehoren van de eerste asielaanvraag vermeldde zowel verzoeker als verzoekers echtgenote deze feiten.

Verzoeker werpt op dat de brief van de heer V.M. aan senator Dedecker, waarin wordt beweerd dat verzoeker twee maal 15 dagen werd vastgehouden, terwijl verzoeker steeds verklaarde de tweede maal slechts 3 dagen te zijn vastgehouden, geen tegenstrijdigheid aan het licht brengt. De heer V.M. heeft naspeuring verricht en vernomen dat verzoeker twee maal gearresteerd werd voor 15 dagen, maar verzoeker werd de tweede keer vervroegd vrijgelaten.

Verder wijst verzoeker er op dat vele verklaringen van hem en zijn echtgenote wel degelijk overeenstemmen, en benadrukt dat de Commissaris-generaal zich enkel concentreert op de tegenstrijdigheden.

Tot slot meent verzoeker dat hij voldoende heeft aangetoond dat de situatie voor de oud-strijders in Moldavië nog steeds niet is verbeterd. Verzoeker heeft in dit verband een uitgebreid dossier neergelegd. Dit bevat onder meer een reportage van het jaar 2000, waaruit blijkt dat de gesprekken met president Voronin niets uithaalden en waarin een uitgebreide lijst van mensen werd opgenomen die zonder enige grond werden gearresteerd en op verdachte wijze zijn overleden. Verder bevat dit dossier foto's waaruit volgens verzoeker onder meer blijkt dat de oud-strijders bekampt werden met granaten. Een tweede reportage van 2007 toont aan dat de feiten nog steeds actueel zijn en dat de overheid geweld verkiest boven onderhandelingen. De foto's en attesten van vervolging tonen de slachtoffers van de willekeurige vervolgingen.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers eerste asielaanvraag werd afgewezen.

In de beslissing inzake de eerste asielaanvraag werden tegenstrijdige verklaringen weerhouden betreffende:

- de chronologie van de bezetting,
- de arrestatie en opsluiting van verzoeker,
- de beschuldiging geuit door de procureur,
- de chronologie van het neerleggen van een klacht door verzoeker in relatie tot het bezoek van een onbekende man,
- de tweede arrestatie van verzoeker.

Deze tegenstrijdigheden werden, behalve de tegenstrijdigheden omtrent dicht bij elkaar liggende data, als "concreet en wezenlijk" weerhouden door de Vaste Beroepscommissie bij beslissing van 23 oktober 2002.

Het staat dus vast dat verzoekers eerste asielrelaas ongeloofwaardig is op grond van bepaalde tegenstrijdigheden die als "concreet en wezenlijk" werden beoordeeld.

2.3. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen of arresten betreffende eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen al dan niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer bewijselementen worden voorgelegd die van aard zijn om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen andersluidend zouden zijn geweest indien de bewijselementen waarvan sprake, ten tijde van die eerdere beoordelingen zouden hebben voorgelegen, en op voorwaarde dat het bewijselement niet kon worden voorgelegd in een vorige procedure (zie RvV 27 februari 2009, nr. 24.039).

Vastgesteld wordt dat deze bewijselementen worden aangevoerd ter ondersteuning van een asielrelaas dat reeds ongeloofwaardig werd bevonden op grond van tegenstrijdigheden die als “concreet en wezenlijk” werden gekwalificeerd.

Het is vaste rechtspraak van zowel de Vaste Beroepscommissie als van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat documenten slechts ondersteuning kunnen bieden aan een geloofwaardig asielrelaas en niet vermogen een ongeloofwaardig relaas geloofwaardig te maken.

De in de tweede asielaanvraag bijgebrachte documenten zijn derhalve niet van aard de ongeloofwaardig bevonden verklaringen op te tillen tot het niveau van geloofwaardigheid.

2.4. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat de vaststellingen van de Commissaris-generaal omtrent de wijze waarop verzoeker beweert het schriftelijke antwoord van de procureur en het attest van de heer P. van de organisatie “Fraternity” te hebben bekomen, terecht zijn.

Inderdaad blijkt (zie het verhoorverslag van 5 maart 2008, p.2) dat verzoeker deze documenten verkreeg van zijn vriend die toegang had tot zijn appartement in Moldavië.

De vermelding “belgia-brusel” in samenlezing met de datum op het attest van de organisatie “Fraternity” geven duidelijk aan dat verzoeker destijds, zijnde voor de zitting van de Vaste Beroepscommissie, in contact kon treden met zijn thuisland.

Deze documenten konden bijgevolg eerder, zijnde in de vorige asielprocedure, worden voorgelegd.

Deze vaststelling acht de Raad voldoende om deze documenten te weren. Het kan inderdaad niet de bedoeling zijn dat een asielzoeker in het kader van een tweede asielaanvraag kritiek kan uitoefenen op een beslissing genomen in het kader van een eerste asielaanvraag, wanneer blijkt dat deze kritiek reeds kon zijn aangebracht in het kader van de eerste procedure.

Dergelijke vereiste vloeit voort uit de medewerkingsplicht die rust op elke asielzoeker om tijdig alle elementen bij te brengen tot staving van zijn relaas.

Niet onvermeld mag worden gelaten dat verzoeker de vertaling van het schriftelijke antwoord van de procureur (zie stuk 9a) zelf bijbracht, onder meer als bijlage bij de brief van de heer Dedecker, en deze door hem bijgebrachte vertaling, nu zelf bekritiseert. Deze kritiek wordt ten andere ook niet concreet gestaafd. De in de bestreden beslissing vermelde tegenstrijdigheid blijft aldus staande.

Wat betreft de opmerking van verzoeker dat hij tijdens zijn eerste asielaanvraag geen melding heeft gemaakt van het feit dat de overheid hem een appartement heeft aangeboden, stelt de Raad na lezing van de verhoorverslagen vast dat de door verzoeker vermelde passages slechts oppervlakkig deze problematiek aanraken, waaruit blijkt dat verzoeker zelf toendertijd deze problematiek als weinig relevant beschouwde.

Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheid omtrent de detentieperiode vermeld door V.M., is de Raad van mening dat deze zich voegt bij de overige contradicties.

De tegenstrijdigheden vastgesteld tijdens de eerste asielaanvraag hebben immers mede betrekking op de aanhoudingen en staan vast. Deze vaststellingen zijn voldoende.

Het feit dat de Commissaris-generaal, zoals verzoeker aanvoert, in zijn eerste asielprocedure slechts zijn verklaringen heeft weerhouden die tegenstrijdig, onlogisch of vaag zijn, is niet meer ter zake. Over de eerste asielaanvraag werd definitief beslist.

De documenten in de informatiemap hebben, volgens verzoeker zelf, geen betrekking op hemzelf maar betreffen algemene informatie. Alleszins kunnen zij slechts een geloofwaardig relaas ondersteunen, wat zoals hoger gesteld niet het geval is. Wat betreft de motivering van de Commissaris-generaal aangaande de overige documenten, deze wordt niet betwist, de Raad herneemt deze motivering.

2.5. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

4. Gezien het feit dat de asielaanvraag van tweede en derde verzoekende partij volgens de bestreden beslissing steunt op deze van eerste verzoekende partij, en zij samen in één en hetzelfde verzoekschrift hun middelen ontwikkelen, dient ten aanzien van tweede en derde verzoekende partij hetzelfde besluit te worden genomen als voor eerste verzoekende partij. Het dient derhalve de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te worden geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 maart 2009 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE